

vWHEERJANSDAM – DE CLUB VAN ONS ALLEMAAL.(2)

Vanaf de start in 1945 groeit de club snel en sterk in ledental. Hiermee is het veldentekort de achilleshiel van de club geworden. Eén abominabel slecht veld met daarnaast een trainingsmogelijkheid van zo'n slordige vijftig meter. Twee lichtmasten, die het knollentuintje schaars verlichten, geven geen reden tot juichen. De gemeente spreekt uit welwillend te zijn maar kan in dit stadion geen oplossingen bieden voor het veldenprobleem. De jeugd en lagere elftallen krijgen van de Velo-directie nog wel de mogelijkheid om de wedstrijden op het Veloterrein in Barendrecht te spelen maar het is geen oplossing voor de lange termijn. Dit ongelijke veldje wordt dan ook al snel afgekeurd.

SAAMHORIGHEID EN GELDINGSDRANG

De leiding van de club gaat niet bij de pakken neerzitten. Samen met een schare vrijwilligers gaan ze aan de slag. De saamhorigheid en geldingsdrang blijken onverwoestbaar. In 1958 wordt aan de andere kant van het speelveld opnieuw een houten clubgebouw gerealiseerd met een heuse kleine kantine. Bij de thuiswedstrijden worden zelfs opstelingsblaadjes aangeboden. Ook een pittig clubblad onder de titel "Groen Zwart" vindt, met 375 abonnees en 59 adverteerders, gretig aftrek.

De belangrijke gesprekken met het College zijn soms echt wel pittig te noemen. Zoals gezegd, er is begrip, maar de mogelijkheid ontbreekt om op korte termijn tot een bevredigende oplossing te komen. Hierbij speelt dat het hele braakliggende gebied op termijn is voorbestemd voor bebouwing.

Niettemin valt uiteindelijk toch het besluit om een tweede veld aan te leggen.

"DE HOEF" IN WORDING.

Bij een nieuw hoofdveld hoort natuurlijk een passende accommodatie. Tijdens twee ledenvergaderingen ontstaan uitgebreide discussies. Over een uit stenen bestaande accommodatie te bouwen, bestaat geen verschil van mening. De aanpak en de vorm geven meer aanleiding tot stevige debatten. Enkele leden stellen voor om het maar direct toekomstgericht aan te pakken d.w.z. bouwen inclusief een heuse overdekte tribune. Anderen laten weten dat we het niet te hoog in de bol moeten krijgen. Waar is het goed voor. Er ligt immers geen geld op de plank. In een gloedvol betoog adviseert Meindert Leerling dat het voor de toekomst wel degelijk van belang is. Naast Quick-Boys uit Katwijk zijn we dan de enige amateurclub in de weide omgeving die beschikken over een overdekte tribune. Om

kort te gaan: de deelnemers aan de vergadering gaan akkoord met de bouw inclusief een overdekte tribune.

DE TRIBUNE LOONT.

De gemaakte keuze blijkt een schot in de roos. Diverse beslissingswedstrijden worden in de loop van tijd aan de club toegewezen. De meest in het oog springende uit de geschiedenis is wel de beslissingswedstrijd SHO – Zwart '28. Een slordige 5000 supporters bezoeken de wedstrijd onder een stralende zon. Bij het overhandigen van de voorverkoopkaartjes vraagt een Zwart-Wit bestuurder of wij dit karwei wel aankunnen. Het antwoord is duidelijk: "Laat dat maar aan ons over." Samen met een schare vrijwilligers hebben de Heerjansdammers dit zeker waargemaakt. Tegenover de tribune waar supporters staan, worden veilingkisten geplaatst met daarop verankerd houten planken. Tuinders en boeren staan spontaan hun platte transport- en veilingwagens ter beschikking. Hierop kan een groot aantal supporters staand de wedstrijd nauwlettend volgen. Een creatieve oplossing die, zover ik weet, nooit door andere clubs werd opgevolgd. In de kleine bestuurskamer nemen de bestuurders de complimenten dan ook glimlachend en dankbaar in ontvangst. In deze tijd zou dit onmogelijk zijn en direct worden verboden.

Over de bouw van "De Hoef" zelf, hoop ik in een volgende column meer te schrijven. Spijtig dat er geen duidelijk financieel plaatje beschikbaar is.

Wel is overduidelijk dat het bestuur met een flink aantal vrijwilligers dit huzarenstukje wist te klaren. Bedrijven boden hulp aan en sponsoren (maar ook particulieren) trokken ruimhartig de portemonnee.

NIEUW DRAMA 'HET GORS'.

Wie gedacht had dat de problemen hiermee uit de wereld waren, werd al snel met de neus op de feiten gedrukt. Door het praktisch onbespeelbaar worden van het Lagendijk-veld, kwam de club opnieuw in de problemen. Één kilometer van het hoofdveld verwijderd was een stuk grond te huur met de mogelijkheid twee velden aan te leggen. Opnieuw kwam uiteindelijk alles op de schouders van de club terecht. De bouw van een tweede clubhuis, de bezetting van de kantine, waren opnieuw stevige hoofdbrekens. De gemeente liet weten dat de aanleg Hfl.100.000,- zou gaan kosten. Hiervoor kwam geen toestemming van de raad. Alsof dit nog niet genoeg was heeft de club, na heftige onderhandelingen, een lening van Hfl.75.000,- aan de gemeente verstrekt om tot een oplossing te komen. Zelfs een woordvoerder van de KNVB was hogelijk verbaasd. Hoe dit alles toch nog op z'n pootjes terecht kwam hoop ik deel 3 te berichten.

Joop van der Ent
joopvanderent@upcmail.nl

Bouwploeg Sportveld "de Hoef": Cor van de Burg, Cees Gouman, Wout Visser, Henk Stolk, Kars Groenendijk, Theo van Workum, Roel van Workum, Dick van Pelt, Teunis de Vries, Henk Kleinjan en Rinus Gouman